

HOTEL

T O N E S E L I Š K A R

*Sredi noči še vedno zvene vrvi dvigala,
v sosednji sobi brne čudni glasovi
spečega neznanca: kakor renčanje spehanega
psa, ki je gonil divjad.*

*Tisoči, ki jih je spalo pod to odejo,
se me dotikajo:
mimogrede, vsak po svoje. Čutim mehke dlani žene
in trde roke moža. Slišim stopinje
vseh gostov: nežne in lahke,
krepke in prožne,
počasne in lene.*

*Nekje klokoče pipa vodovoda.
Sobarica trka: ali kaj potrebuje gost —
morda njo samo? Vsa je pripravljena
kakor kiosk s slaščicami.*

*Zjutraj po hodnikih ogaben trušč.
Za liftom so našli dva črna moža,
prezebla in lačna kakor psa.
Zunaj je zima: led, glad in mraz,
ni dela, ni strehe,
ti „božji“ ljudje si iščejo zavetja kakor plaha zverjad.*

*Telefon. Policija, pendreki, kri
in zeleni Henrik.*